

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V BRNĚ I

Výroční zpráva 2024

Obsah

Úvodem.....4	Ostatní.....22
Charakteristika.....5	Významné události a mimořádná sborová setkání (ekumena, Noc kostelů, průvodci).....22
Kontaktní údaje.....6	Noc kostelů v Brně.....25
Statistické údaje.....6	Noc kostelů v Rychmanově.....26
Neděle.....7	Brno a jeho chrámy.....27
Bohoslužby.....7	Křesťanská služba.....27
Varhaníci.....8	Letní středisko biblických kurzů Blažkov.....28
Bohoslužby pro děti (nedělní škola).....8	Evangelické gymnázium.....29
Kazatelská stanice.....10	Partnerský sbor.....31
Hudební nešpory.....10	Voda s konfirmandy a dorostem.....31
Pondělí.....12	Malý Prater.....31
Pěvecký sbor Kůrovec.....12	Brno I na Blažkově v červnu a v srpnu.....32
YESle.....12	Tábor YMCA v Pusté Rybné.....35
Úterý.....13	Oběd se sborem Brno II.....36
Modlitební setkání.....13	Strategický plán.....36
Biblické hodiny pro děti.....13	Veřejná prezentace.....36
Biblické hodiny pro dospělé.....14	Spolupráce.....37
Gama.....14	Podíl sboru na životě církve a seniorátu.....37
Učitelé nedělní školy.....14	
Středa.....15	Hospodaření.....38
Kavárnička.....15	Salár.....39
Dorost.....16	Správa sborových budov.....40
Mládež.....16	
Kurzy Alfa a Beta.....17	Správa sboru.....41
Čtvrtek.....18	Staršovstvo.....41
Klub otevřených dveří.....18	Zaměstnanci.....42
Setkání v Ovečce.....20	Pastorační IT bratr z kanceláře.....42
Příprava ke konfirmaci.....21	Farář.....44
Čtvrtek!.....21	Farářka.....45
	Závěrem.....46
	Poděkování.....46

Úvodem

V této zprávě připomínáme nejdůležitější pravidelná, ale i mimořádná a příležitostná setkání, události a akce, které se konaly v našem sboru v roce 2024, a předkládáme informace o jeho hospodaření. Zároveň si uvědomujeme, že právě život církve se nedá tak docela charakterizovat slovy a čísly.

Charakteristika

Posláním našeho sboru je být otevřeným společenstvím, ve kterém se žije a je ke slyšení radostná zpráva o Ježíši Kristu. Chceme spoluutvářet dobré místo, kam lidé mohou přijít i zůstat, kde najdou přijetí, podporu a povzbuzení. Místo, kde se k člověku, k jeho projevům víry v Boha, otázkám i potřebám přistupuje s respektem. Místo radostných příležitostí k hledání božích způsobů, orientace v životě i ve světě, k setkáním napříč věkovými skupinami i k seberealizaci.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I vznikl v roce 1906. Evangelíci v Brně se však začali scházet hned po vydání tolerančních patentů císaře Josefa II. (1781) a od roku 1882 fungovali jako kazatelská stanice nosislavského sboru.

V současné době je FS ČCE v Brně I poměrně živým farním sborem a jsou v něm zastoupeny a aktivně činné všechny generace. A je v něm, doufáme, prostor pro různé typy zbožnosti.

Jeho posláním je sdílet Bibli určenou křesťanskou vírou, lásku a naději a inspirovat lidi k prohlubování duchovního života, ale také je posilovat a motivovat pro život vůbec.

Kromě nedělních dopoledních bohoslužeb se ve sboru konají pravidelné biblické hodiny pro dospělé, biblické hodiny pro děti, schází se mládež, konfirmandi, pěvecký sbor, klub maminek, učitelé nedělní školy atd. Sbor každoročně pořádá rekreační a vzdělávací víkendové a týdenní pobyty, koncerty, besedy, přednášky, benefiční Hudební nešpory v Červeném kostele. Spolupracuje s Diakonií ČCE, s Junákem a YMCA.

Kontaktní údaje

Farní sbor ČCE v Brně I
Opletalova 6, 602 00 Brno
IČO: 49467964
DIČ: CZ49467964
e-mail: sbor@cervenykostel.cz
telefon do farní kanceláře: 542 211 453
internetová prezentace: cervenykostel.cz
číslo bankovního účtu: 2302755010/2010
statutární zástupci: Ondřej Macek (farář), Petr Zukal (kurátor)
faráři: Ondřej Macek, Iva Květonová
pastorační pracovník: Jakub Marek

Statistické údaje

V roce 2024 se konalo 15 pohřbů (z toho tři členů sboru), 13 křtů a dvě požehnání malých dětí. Do sboru vstoupilo sedm lidí. Naši kazatelé požehnali dvaceti párům. 188 lidí podpořilo sbor salárem. Dostali jsme finanční dary od 45 nečlenů sboru. K 31. prosinci evidoval sbor 894 členů.

Neděle

Bohoslužby

Nedělní bohoslužby se pravidelně konaly v Betlémském kostele, v kostele Jana Amose Komenského a v Újezdě u Brna – Rychmanově. V Rychmanově byly bohoslužby jednou za 14 dní společné s CČSH a byly vedeny pořádkem či liturgií té církve, jejíž farář je vysluhoval. Ve službě se za náš sbor střídali naši kazatelé Ondřej Macek a Iva Květonová. V roce 2024 posloužili bohoslužbami také faráři David Sedláček, Jiří Gruber, Olga Tydlitátová, Olga Navrátilová, Petr P. Payne a výpomocný kazatel Petr Loukota. Několikrát během roku posloužil při bohoslužbách zpěvem pěvecký sbor Kůrovec vedený Martinem Grombiříkem. Na jaře a na podzim až do závěru roku se konaly vždy v pondělí v Betlémském kostele tzv. nízkoprahové bohoslužby YESLe.

V kostele Jana Amose Komenského se bohoslužby konaly 57krát, v Betlémském kostele 40krát, v Rychmanově 25krát a jedno bohoslužebné shromáždění bylo v sále ve sborovém domě na Opletalově ulici. V celoročním průměru se každou nedělí sešlo při dopoledních bohoslužbách 23 lidí v BK a 107 v ČK. Nejvíc navštívené byly bohoslužby 24. prosince v Betlémském kostele, sešlo se 250 účastníků. V Červeném kostele je trvale instalováno snímací zařízení umožňující pravidelný přímý obrazový přenos bohoslužeb ve vysokém rozlišení. Přímý přenos bohoslužeb na internetovém kanále Youtube využívá průměrně 40 zájemců. Počet těch, kteří bohoslužby zhlédli dodatečně nebo opakovaně byl v průměru 5krát vyšší.

Sborová kancelář pravidelně rozesílala informace spolu s kázáními a tiskovinami starším členům sboru, kterým přímý kontakt se sborem nebo sledování přímého přenosu pomocí internetového prostředí činily potíže.

Václav Matoulek

Varhaníci

O varhanickou službu se v našich kostelech pravidelně dělilo 8 varhaníků. V Betlémském kostele to byli Zuzana Blažková, Anna Mikšátková, Tomáš Grulich a Jan Sypták. V Červeném kostele bohoslužby doprovázeli Milan Berka, Martin Grombiřík, Stanislav Heller, Pavel Janeček a Matěj Příkryl.

Při bohoslužbách na Nanebevstoupení Páně jsme za varhanami přivítali Víta Bébara, v prosinci nám službou vypomohl Luboš Raus. Při hudebních bohoslužbách jsme mohli slyšet Ondru Malacha s kapelou a také rodinu Příkrylových.

Moc děkujeme za dosavadní mnohaletou varhanickou službu v Betlémském kostele Anně Mikšátkové, která ji v průběhu roku ze zdravotních důvodů přerušila.

Počty našich varhaníků mohou působit, zejména ve srovnání s jinými sbory, jako nadbytečné. Přesto však rádi přivítáme zájemce o tuto službu, zejména ty s pozitivním až vřelým vztahem k Betlémskému kostelu a místnímu nástroji.

Jan Sypták

Bohoslužby pro děti (nedělní škola)

Nedělní škola probíhala při bohoslužbách v Červeném kostele na Zelené faře, Opletalova 6. Začátek nedělní školy je už úvod v kostele. Iva Květonová, Ondřej Macek nebo jiný kazatel uvede téma po 2. písni, aby i účastníci bohoslužby se přibližně seznámili, o čem se děti budou učit. Je to vždy milé a hezké interaktivní oživení. Někteří se rádi zapojí do dotazů, někteří (zvláště náctiletí se přikrčí v lavici). Po 3. písni děti odcházejí spolu s učiteli na faru, kde se zapojí do společného úvodu. Na každou neděli se zapisují 3 učitelé pro 3 věkové skupiny dětí. Jeden z nich si připraví zahájení s písní a modlitbou, zde se také přispívají peníze na zvolenou věc. Rok 2024 byl určen na podporu klientů v Ovečce a vybavení tříd gymnázia EGY. Po modlitbě se děti rozdělí do skupinek a rozejdou se do jiných místností.

Nejmladší skupina je určena pro děti do 6–7 let, které ještě neumějí číst či psát. Děti v útlém věku často doprovázejí rodiče, kteří jsou vítáni. Tuto skupinu navštěvovalo průměrně 6–7 dětí každou neděli, zapsaných dětí máme 20 (jedná se i o návštěvy). V roce 2024 tuto skupinku vedly: Ester Malachová, Kristina Helleřová, Vendula Soběslavská a Iva Oukropcová.

Prostřední skupinu pro děti 7–11 let (věková hranice je pohyblivá) navštěvovalo v průměru 5 dětí. Zapsaných je v seznamu 15. Tuto skupinku vedly: Alžběta Macková, Marie Weiss, Iva Oukropcová, Blažena Syptáková, Radka Müllerová, Barbora Popelářová a Kateřina Borošová.

Nejstarší skupina je určena od 11 let po konfirmandy. Jsme rádi, že konfirmandi do nedělní školy stále chodí a připívají k debatám nad Písmem. Průměrně docházelo 6 dětí. Zapsaných v seznamu máme 17 dětí. Tuto skupinku vedli: Marek Baláš, Milan Ryšavý, Radka Müllerová, Bláža Syptáková a Alžběta Macková.

Akce a aktivity během roku spojené s nedělní školou:

- Setkávání učitelů NŠ 1× měsíčně na faře pod vedením farářů.
- 2. června – výlet nedělní školy z Bílovic na rozhlednu Liduška
- 4. června – posezení učitelů u ohně na Pellicově
- 23. června – rodinná neděle k ukončení školního roku
- 8. září – rodinná neděle k zahájení školního roku
- Nacvičování vánoční hry v prosinci pod vedením Ivy Oukropcové pro nejmladší a pod vedením naší mládeže pro starší děti.
- 17. prosince – chystání dárků dětem pod stromeček
- 22. prosince – vánoční hra při rodinných bohoslužbách 4. adventní neděle s pohoštěním

Radka Müllerová

Kazatelská stanice Újezd u Brna – Rychmanov

V roce 2024 pokračovalo společné ekumenické slavení bohoslužeb naší evangelické církve spolu s Církví československou husitskou. Bohoslužby se konaly pravidelně 2. a 4. neděli v měsíci a vedli je střídavě faráři našeho sboru a sestra farářka Iveta Hušková. Bohoslužby se konaly dvacetpětkrát, průměrná účast při nich byla 11 lidí. Výraznou účast (cca 60) měly listopadové bohoslužby s díkůvzdáním, výstavou Petry Konvicové a Markéty Hamplové, koštem vín a dílničkami pro děti. Během listopadu si výstavu prohlédli další návštěvníci, děti z volnočasového centra a maminky z Újezda i ze sborového Klubu otevřených dveří zde měly ekumenické setkání. Na sbírkách se vybralo celkem 26 361 Kč. 7. června se konala historicky první Noc kostelů, na kterou zavítalo přibližně 180 lidí. K vidění byla výstava antependií a liturgických oděvů, hrálo se na nově opravené harmonium, byla i dílnička pro děti. Probíhala běžná údržba kostela včetně příprav na bohoslužby, úklid a další služby, bez kterých by se konání bohoslužeb neobešlo. Děkujeme bratřím a sestrám, kteří se se samozřejmostí jim vlastní o kazatelskou stanici hezky starají. Ke konci roku ukončil svoji službu bratr Antonín Lerch. Moc si vážíme mnohaleté péče, kterou kostelu i tamnímu společenství věnoval.

Hudební nešpory

Hudební nešpory se za 21 let svého konání staly významnou součástí kulturního života nejen našeho sboru, ale i široké veřejnosti. Od svého počátku v roce 2003 přinášely duchovní povzbuzení i hudební zážitky různých žánrů. Po tomto dlouhém období však staršovstvo sboru rozhodlo, že příští rok se Nešpory konat nebudou. Tento krok nebyl snadný, ale organizační náročnost a nejistá návštěvnost vedly k rozhodnutí si od této tradice dočasně odpočinout. Rádi bychom se nyní ohlédli za tím, co hudební nešpory přinesly, a poděkovali všem, kdo se na nich podíleli.

Nešpory pořádal náš sbor ve spolupráci s Farním sborem ČCE v Husovicích. Tradičně zahrnovaly šest koncertů ročně: tři na jaře (duben–červen) a tři na podzim (říjen–prosinec). Významnou součástí byla duchovní promluva, kterou v průběhu let posloužili faráři Štěpán Hájek, Jiří Gruber, Olga Tydlitátová, Jana Hofmanová, Iva Květonová a Ondřej Macek. Červnové koncerty se staly součástí Brněnského varhanního festivalu pod vedením paní profesorky Hany Bartošové, který

k nám přivedl světově proslulé varhanice a varhaníky (koncert v rámci Brněnského varhanního festivalu proběhne v Červeném kostele ve stejnou dobu i příští rok).

První dekádu Nešpor organizačně zajišťovala sestra Lydie Pospíšilová. Následně převzala štafetu na rok husovická mládež, poté několik let Jiří Dvořáček, a poslední tři ročníky připravovala Hanka Kovaříková. Samotný průběh koncertů, včetně tradičního pohoštění pro účinkující, zajišťovali dobrovolníci z našeho i husovického sboru. Část administrativní a produkční zátěže ovšem zůstala na sborové kanceláři a na farářích našeho sboru.

Hudební nešpory byly po většinu své historie podporovány dotacemi od Města Brna a Jihomoravského kraje, což nám umožnilo udržet vysokou kvalitu koncertů. Dobrovolné vstupné bylo věnováno na různé dobročinné účely – podpořili jsme například střediska Diakonie ČCE v Brně, Kloboukách u Brna, Myslibořicích a Svitavách, Hospic sv. Alžběty, Naději v Brně, Handicap klub Brno, sdružení Labyrint, Arcidiecézní charitu v Praze, Městský domácí hospic, školu Filipku i Evangelickou akademii. Celkově se za 21 let vybralo a odeslalo na pomoc potřebným úctyhodných 909 578 Kč.

Hudební nešpory obohatily Červený kostel vystoupeními rozmanitých interpretů – od místních pěveckých sborů až po profesionální soubory. Zpočátku se koncerty soustředily na vážnou hudbu, ale v posledních letech se program rozšířil o různé hudební styly, aby oslovil širší publikum.

Chtěli bychom upřímně poděkovat všem, kdo se v průběhu let na organizaci a průběhu Hudebních nešpor podíleli, ať už přímo, či svou účastí a podporou. Tento projekt by nebyl možný bez obětavosti a nasazení mnoha lidí. I když příští rok Hudební nešpory neproběhnou, není vyloučeno, že se k nim v budoucnu vrátíme. Pokud by se našel někdo, kdo by byl ochoten převzít kompletní organizaci, rádi bychom tuto možnost zvážili.

Děkujeme za společných 21 let plných hudby, duchovního obohacení a solidarity.

Jakub Marek

Pondělí

Pěvecký sbor Kůrovec

Pěvecký sbor Kůrovec působící při I. sboru ČCE v Brně se scházel k pravidelným zkouškám a příležitostným vystoupením i v roce Páně 2024. Vystoupil při pašijových bohoslužbách na Zelený čtvrtek (28. 3., skladby J. Hanuše a J. S. Bacha), dále v neděli 9. 6. (skladby J. Reverta, J. Crügera a F. Mendelssohna), 13. 10. (s ženevskými žalmy), na první neděli adventní (1. 12., skladby M. Praetoria a H. Brewera) a na „půlnoční“ 24. 12. v 23:00 hodin (skladby H. Schütze, J. S. Bacha a z Prachatického kancionálu). K pravidelným zkouškám se Kůrovec i nadále schází v pondělí v 18:30 hodin na faře na Opletalově ulici pod vedením Martina Grombiříka (vedoucí sbormistr a varhaník) a Jany Grombiříkové (pomocný sbormistr, hlasová výchova). Rád mezi sebou uvítá nové členy se zájmem o evangelickou církevní hudbu s ekumenickým přesahem.

Martin Grombiřík

YESle

YESle jsou večerní bohoslužby od října do června v Betlémském kostele. Konají se každé druhé pondělí v měsíci v 19 hodin. Dobrý čas k tomu se na začátku týdne na chvíli ztišit, nasytit se z duchovního krmítka, dofouknout duši, s někým se potkat. Organizuje je Seniorátní odbor mládeže (EMBS), náš sbor je podporuje přinejmenším místem a teplem. Shromáždění je spíše komorní, zato s příjemnou doprovodnou kapelou a chvílí pro ticho. Od října se účast zvedla a pohybovala se kolem 40 převážně mladých lidí, často studentů z jiných sborů ČCE. Po bohoslužbách zůstáváme k rozhovorům v blízkém restauračním zařízení. V lednu během Týdne modliteb za jednotu křesťanů se evangelická mládež potkala s římskokatolickou ke společným bohoslužbám v kostele u Jezuitů. Následně pak k vzájemným rozhovorům v centru Vysokoškolského křesťanskému hnutí.

Součástí bohoslužeb je sbírka. Měsíc až tři shromažďujeme prostředky na činnost některé z neziskových organizací.

Pozn. YESle jako betlémské jesle (když Betlémský kostel), do kterých položili Ježíše. On je ten, kdo sytí. A to YES znamená „ano, tohle chceš“.

Úterý

Modlitební setkání

Setkáváme se každý týden, mimo prázdniny, v úterý od 15.00 hodin na Zelené faře, ve sborové místnosti, nebo v kuchyňce. Setkání je otevřeno pro další příchozí. Dlouhodobě se nás schází 6 až 8 lidí. Skláníme se nad Bibli. V roce 2024 jsme četli knihu Kazatel, která byla zařazena mezi pěti tzv. „svátečními svitky“. Ke konci roku a v současné době, čteme Přísloví Šalamounova.

Zamyšlení nám přináší užitek pro všední dny, v Písmu hledáme oslovení pro dnešní dobu.

Modlíme se za náš sbor, křesťany, za mír ve světě, naše rodiny, ale hlavně chválíme a děkujeme. Sdílíme radosti i starosti, máme vzájemnou důvěru. Setkání nás naplňují a spojují v Ježíši Kristu.

Jarmila Císařová

Biblické hodiny pro děti

Probíhají v našem sboru pravidelně. Ačkolí máme ve sboru dětí poměrně hodně, co do počtu bývají biblické hodiny komorní. Maximální počet je kolem sedmi dětí. Průměr je kolem čtyř. Děti mívají v týdnu spoustu dalších kroužků nebo bydlí daleko a dovážet je v týdnu do Brna bývá mimo možnosti rodičů. Během roku jsme si vyprávěli příběhy z doby soudců a od nového školního roku jsme otevřeli velký příběh o Mojžíšovi a Izraelcích. Jednou jsme s dětmi přespávali na faře a některé z nich se účastnily tábora v Pusté Rybné a taky sjíždění Sázavy s konfirmandy. Ve vedení hodin se střídali faráři a velkou měrou učitelky nedělní školy Radka Müllerová, Iva Oukropcová a Bláža Syptáková, které po dobu studijního volna Ivy Květonové učení zcela prebraly. Vážíme si toho, že ve sboru máme takové lidi.

Biblické hodiny pro dospělé

Konala se každé úterý od 17:00 do 18:00 hodin na faře na Opletalově ulici. V roce 2024 to bylo od ledna do konce dubna a pak od října do prosince. Ve výkladu se střídali oba faráři Iva Květonová a Ondřej Macek. Na jaře jsme probírali epistolu Jakubovu, na podzim jsme začali s prvními kapitolami knihy Genesis. Na klavír doprovázela sestra Mikšátková. Účast byla asi 8–10 přítomných osobně + vždy byl někdo připojen vzdáleně on-line přenosem.

Marie Matoulková

Gama

Jednou měsíčně probíhalo setkávání Gama. Společná četba Bible a objevování impulzů pro dnešek pro začátečníky i mírně pokročilé. Nové příchozí i členy sboru. Četli jsme příběhy z evangelia podle Jana. Počty příchozích byly drobné 2 až 6. Setkání však byla milá a hluboká. V dalším roce bychom ji chtěli dát novou tvář.

Učitelé nedělní školy

Setkávali se jednou měsíčně. Hodnotili uplynulé období. Přemýšleli nad cíli na daný rok. Plánovali výlet, občerstvení při rodinných nedělích. Přemýšleli, co dát dětem k Vánocům, komu věnovat sbírky, a jak dětem přiblížit projekty a obdaruované organizace. V březnu s dalšími lidmi ze sboru vyráběli biblické postavičky. Od podzimu se pokoušeli si vzájemně představovat materiály nebo metody, které při učení v nedělní škole používají. Faráři připravovali poznámky a tipy k nadcházejícím úlohám. Učitelů je celkem 13, ale kolem pěti se z různých důvodů nemohlo zapojovat. Potýkáme se tedy opět s lehkým nedostatkem učitelů. Rozhlédneme se proto po dalších posilách.

Středa

Kavárnička

Poslední dobou se nás sešlo dvacet i více. Máme radost, že mezi nás zavítaly čerstvé důchodkyně a také několik bratří.

Začínáme ve středu v 15 hodin biblickým programem, který vedou naši faráři, občas zaskočí sestra farářka Olga Tydlitátová nebo někdo z laiků. S chutí si zazpíváme při klavírním doprovodu sestry Matoulkové, Vaněčkové nebo Pospíšilové.

Po zprávách ze sboru přijde na řadu pití kávy a společné rozhovory.

O zajištění druhého programu se již mnoho let stará Jana Kovářová. Zajímavé obrázky z cest nám promítali Jan Franců, Hela Pacasová, Darja Dobšíková, Iva Květonová, Marie Melicharová a Kuba Marek.

Sestra Věra Bednářová nám popsala, jak se dříve žilo na Hornácku včetně ukázky krojů a poutavě nám vyprávěla o vzniku a historii Brněnského výstaviště. Bratr Václav Matoulek nám vyprávěl o panu faráři Václavu Pokorném a promítal obrázky z našeho dlouholetého přátelství s Basilejským sborem. Dušan Lacko měl zajímavou přednášku o rodině Rastislava Štefánika. Od sestry Marie Matoulkové jsme se dozvěděli, jak se v našem sboru dříve učila nedělní škola. Před Vánoci jsme si s bratrem Tomášem Grulichem zazpívali známé i méně známé adventní písně z našeho zpěvníku. Paní profesorka Horáková z Brněnské konzervatoře k nám každý měsíc posílá své studenty, kteří nám zahrají krásné skladby od našich i světových skladatelů. Všem jmenovaným děkujeme a těšíme se na naše scházení po celý rok 2025.

Marie Melicharová

Dorost

Scházeli jsme se každý čtvrtek v 16:30. V počtu čtyř až pěti se společně zamýšlíme nad biblickými nebo společenskými tématy (někdy se nám to daří zkombinovat dohromady), také si povídáme a hrajeme hry. Jsme rádi, že se můžeme scházet v příjemném prostředí a atmosféře. Za to patří velký dík našim farářům. S nimi a konfirmandy jsme také mohli vyrazit na vodu. Většina z nás je aktivními účastníky mládežnických akcí, třeba Školek evangelické mládeže nebo letních táborů Lesem.

Benjamin Oukropec

Mládež

Během roku jsme toho s mládeží zažili opět spoustu. Každý týden se setkáváme na faře, kde se průběžně střídáme v chystání duchovního programu. Program vytváříme na základě knihy Nico ter Lindena, kde se povídá podle Lukáše a Jana. Vyprávíme si tak biblické příběhy, nebo například rozebíráme modlitby po částech a zamýšlíme se nad jejich obsahem. Na začátku máme vždycky tzv. check in, kdy si řekneme, jak se máme, popovídáme si a někdy i zazpíváme písničky ze Svítáku. Kromě každotýdenních setkání se setkáváme i na několika akcích během roku, ze kterých si odvážíme krásné vzpomínky a zážitky.

První akcí byla jarní víkendovka v Prosetíně, kde jsme strávili společný čas s dorostem. Bylo to moc fajn. Hráli jsme hry, měli duchovní program, zpívali, a také jsme se vydali na výlet. Tam jsme se střetli s hořící hromadou dřeva u kraje lesa, tak jsme volali hasiče, ti oheň uhasili a všechno dobře dopadlo.

Další akcí, na kterou mládež vyrazila, byla jarní a podzimní Školka, kde se setkávají mládežníci z několika sborů a mají možnost se vzájemně seznámit. Tam jsme se zúčastnili různých programů a workshopů a zároveň jsme se viděli i s dalšími mládežníky, se kterými se běžně tolik nevidáme.

V září jsme dojeli do Svitav, kde se konal Sjezd nejen evangelické mládeže. Tam jsme se, podobně jako na Školkách, zúčastnili přednášek, workshopů a některých koncertů. Naši sjezdovou tradicí je, že dobrovolničtíme v čajovně, a tak jsme tam dobrovolničili i letos.

K největším a nejdelším akcím, kde se mládež každoročně setkává, patří letní pobyt na Blažkově. Letos byl trochu jiný než ty předchozí. V dřívějších letech

mládež chystala programy pro děti, ale letos se toho chopil dorost a mládež vypomáhala, když bylo potřeba hodně lidí. Případně jsme pak chodili na program od farářů. Blažkovské večery byly prosycené deskovkami. Oblíbili jsme si hru Evropa, díky které jsme se i vzdělali. K dalším vyhledávaným aktivitám patří hra Twister nebo tradiční mládežnický výlet, který jsme letos částečně spojili s výletem ostatních.

Poslední akcí, která tento rok proběhla, byl Silvestr. Potkali jsme se 30. prosince a užívali jsme si společného času až do 1. ledna. Náplní této akce bylo především téma Harryho Pottera, neboť Kačka s Terkou měly připravenou jejich narozeninovou oslavu právě v tomhle duchu. Užili jsme si spoustu zábavy, hráli jsme hry, sledovali Harryho Pottera a vydali jsme se na procházku po Špilberku.

Tento rok nás také navštívilo pár nových členů, tak doufáme, že se jim u nás zalíbí, a že se naše parta rozroste.

Anežka Syptáková

Kurzy Alfa a Beta

Od ledna probíhaly kurzy Beta, které navštěvovala velká část účastníků předchozích kurzů Alfa. Měli jsme z těchto setkání velkou radost.

Loni na podzim probíhal v našem sboru již osmnáctý ročník kurzů Alfa – série setkání s diskusí o smyslu života, o víře a o Bohu. Při deseti večerních setkáních byla průměrná účast 8–9 hostů. Celkově se aspoň jednoho večera zúčastnilo 20 hostů.

Čtyři účastníci kurzů Alfa nebo Beta požádali o křest a byli v průběhu roku pokřtěni. Někteří přicházejí na nedělní bohoslužby. Díky Pánu Bohu za sestry a bratry, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas a síly této činnosti.

V mírně obměněném týmu se šest sester střídalo v přípravě jídla, dvě se staraly o zázemí, sestra farářka a bratr farář měli přednášky a šest bratrů a sester připravovalo sál a hovořilo s hosty.

Jan Oukropec

Čtvrtek

Klub otevřených dveří

Rodiče s předškolními dětmi se setkávali první a třetí čtvrtek v měsíci od 9:45 na Zelené faře na Opletalově. Druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci bývala setkání v Blahoslavově domě (vzadu, v místnosti malé nedělnky).

Faráři si připravovali biblický program. Iva s Ondřejem pokračovali v úspěšné sérii o „biblické anatomii“. K duchovní stravě se pro občerstvení těla podávala káva a čaj. Pokaždé bylo i něco dobrého k zakousnutí.

Někdy byly dny (a noci) té pověstné rodičovské dovolené tak intenzivní, že jen dopravit se (s dětmi a obvyklým příslušenstvím) na faru přibližně včas byl výkon hodný medaile. Se zkracujícími se dny přibývalo rýmiček a dalších podobných radovánek, takže to byl pro mnohé z nás svátek, když jsme se na klub dostaly.

Do času plískanic a soplů přišla Markéta Hamplová s nápadem udělat klubový výlet do Rychmanova – na výstavu. Možná už jste si toho všimli, že Markéta to tak občas dělá. Nabourává zavedené pořádky a otevírá nové obzory. Takhle už nás vytáhla před letními prázdninami na klubové setkání na zahradu do Rajhradu. A bylo to skvělé.

Tentokrát to podle předběžného hlasování vypadalo, že nás bude maličko. Ale řekly jsme si, že nevdá, že do toho půjdeme i tak. A když už v Rychmanově budeme, tak že bychom mohly pozvat matky z místních katolických kruhů, na které je navázaná spoluautorka výstavy Petra Konvicová.

Popravdě, představovala jsem si to jako pokojné komorní setkání s možností tiché kontemplanace v malebném rychmanovském kostelíku a rozjímání nad pestrými díly Petry a Markéty, která jsem si na vernisáži nestihla pořádně prohlédnout.

Samozřejmě, mohla jsem tušit, že to nevyjde. Protože jestli je nějaká konstanta v životě matky malých dětí, pak to, že je to nakonec vždycky všechno jinak.

A jak to dopadlo? Katolické matky přijaly hozenou rukavici. A bylo to velkolepé. A taky živelné a divoké. A rozhodně se nedalo tiše rozjímat.

Přišlo jich asi deset. Děti bylo ještě o něco víc. Kostel naplnily kočárky a do vyhráté sakristie jsme se tak tak vešly. Markéta vykouzila pro všechny kávu a čaj. Iva se nezalekla zmatku a nabídla nám duchovní stravu v podobě několika krátkých zamyšlení – o možnostech, které se na nás valí odevšud, o pomíjivosti našeho bytí v tomto světě, o hledání ostrůvků času. Zazpívaly jsme si s kytarou. Děti využily možnosti tvoření. Do kolektivní výšivky přibýly nové stehy. Společně jsme se pomodlily.

Ženy z Újezda byly zvědavé. Mnohé z nich v rychmanovském kostele nikdy nebyly a překvapilo je, že se zde konají pravidelné bohoslužby. Některé s dětmi nakukují klíčovou dírkou při procházkách a byly rády, že se mohly podívat dovnitř. A myslím, že výstava všechny okouzila. A my, co jsme vyrazily z Brna, jsme byly překvapené, že ta cesta z komfortní zóny, která se zdála být komplikovaná, vlastně zas až tak složitá není. A nemyslete si – být včas na nádraží, to pro nás není jen tak! Nakonec ale naše společná cesta na klub byla jedním takovým darovaným ostrůvkem času.

Tak díky Pánu Bohu za tuhle mateřskou ekumenu. A díky za Markétu, která nás vylákala z ulity.

Bohumila Dvořáková

Setkání v Ovečce

Náš sbor je partnerem brněnského střediska Diakonie ČCE, speciálně Chráněného bydlení Ovečka.

Posláním Chráněného bydlení Ovečka je umožnit dospělým lidem s dlouhodobým duševním onemocněním žít běžným způsobem života v bezpečném domácím prostředí a podporovat a nacvičovat jejich soběstačnost tak, aby se mohli, v případě svých možností, osamostatnit a žít samostatně v přirozeném prostředí. Klientů je osmnáct a bydlí v několika bytech.

Faráři dvakrát měsíčně připravují setkání, na kterém zájemcům z Ovečky a jejich asistentkám vyprávějí biblické příběhy, ale také si s nimi povídají, zpívají a hrají hry.

Kromě toho se 29. února 2024 uskutečnil pubkvíz pro členy brněnských sborů ČCE, zaměstnanců Diakonie ČCE a právě klienty Ovečky. Soutěžilo asi padesát lidí, o které se postarala mj. Křesťanská služba. Otázky o Diakonii, Brnu, očích, vínu a třeba filmech vymýšleli Iva Květonová, Katka Stará, Jakub Ventruba a Ondřej Macek. Týmy na medailových pozicích vyhrály mošty (suchý únor!). Pro Ovečku se nejen na startovním vybralo kolem 5000 Kč.

Dále jsme s některými „Ovečkami“ grilovali, hráli deskovky a byli na výletě na rozhledně Liduška. Klienti přišli i na Noc kostelů. Ovečce byla také věnovaná sbírka při ekumenických bohoslužbách a při prosincových nešporách (vybralo se 13.461 Kč, ke kterým sbor z rozhodnutí staršovstva přidal ještě 40.000 Kč).

Na konci roku se Ovečka přestěhovala do nového domu na Šmejkalově ulici v Žabovřeskách, který byl slavnostně otevřen 26. listopadu. Po dlouhých letech mají klienti skutečně důstojné a prostorné bydlení a jejich asistentky dobré pracovní zázemí. Výtěžek z jarmaku (39.464 Kč) jsme věnovali právě na vybavení kuchyní v novém bydlení.

Druhým rokem členové a přátelé sboru také klientům dávali dárky. Je velmi milé, že o to některého z Oveček obdarovat byl velký zájem. Všichni příjemci měli z nacytaných balíčků velkou radost. Pro některé z nich se jednalo o jediný dárek, který dostali.

Příprava ke konfirmaci

S dvanácti konfirmandy jsme se v první části roku vypravili na víkend do Třebíče tmelit se a dozvědět se něco o židovství. V červnu jsme zdárně sjeli Sázavu. Během roku se naše dvanáctka prokousala do druhého poločasu. A přesně v ten okamžik jsme přibrali pět osiřelých konfirmandů z Blahoslavova domu. Fúzi obou skupin jsme se pokusili podpořit hned na začátku sběrem hroznů na konfirmační víno v Nosislavi. Pak seniorátním konfivíkendem a poté ještě jednou víkendovou v Kloboukách u Brna. Je radost potkávat se s tolika konfirmandy a zároveň docela zabere snažit se něco dostat do hlavy mladým adolescentům, kteří se pořád něčemu hihňají, místo poslouchání začnou tančit, neustále skáknou druhým do řeči, masírují si vzájemně krky, a když na to přijde, tak klidně zvednou telefon a řeší něco se svými příbuznými. Pak jsou tu ovšem i ti, kteří se k takovým projevům nepřidávají, trpělivě se usmívají, a když jim to druhí umožní, padají z nich hodně zajímavé myšlenky. Skupina je to tedy pestrá, veselá a zajímavá, taky trochu nekompaktní, pořád lehce dělicí se na slečny a mladé pány a nikdy kompletní. Abychom se s Ondřejem úplně nezbláznili, najeli jsme na model vedení skupiny jednou sám a jednou oba dohromady. Ve dvou je to tedy lepší. Oba nás práce s konfíky těší a jsme vděční, že jsou.

Čtvrtek!

Je oblíbené sborotvorné setkání pro lidi mezi třicítkou a sedmdesátkou. Účast bývá průměrně kolem dvaceti. Povídáme si nad konkrétním tématem, zpíváme ze zpěvníku Svítá, modlíme se, vzájemně se poznáváme. Témata jsou biblická i nebiblická – o ekumeně, anonymních alkoholících, ředitelování v Diakonii... Vždycky s dobrým jídlem, pitím a radostí.

Ostatní

Významné události a mimořádná sborová setkání (ekumena, Noc kostelů, průvodci)

V rámci aliančního týdne modliteb se tento rok konalo ekumenické setkání pořádané církví ČCE 7. ledna v Blahoslavově domě. Ekumenické bohoslužby, společné pro církev z brněnského středu, se konaly 25. ledna v kostele sv. Tomáše. V pátek a v sobotu 12.–13. ledna se sešlo staršovstvo na svém výjezdním zasedání v Prasklicích. V sobotu 17. února proběhlo v sále na Opletalově ulici setkání kurátorů Brněnského seniorátu za účasti synodního kurátora Jiřího Schneidera.

Ve čtvrtek 29. února se v sále na Opletalově ulici uskutečnil tzv. vědomostní kvíz s klienty Ovečky (Diakonie ČCE). Smyslem akce bylo společné neformální sejití se s klienty Ovečka. Výtěžek akce byl věnován této sociální službě Chráněného bydlení Ovečka Diakonie ČCE – střediska v Brně.

Ve stejný den, tedy 29. února, jsme nabídli před Červeným kostelem občerstvení pro lidi bez domova – guláš a teplý čaj.

Náš sbor pečuje o hroby farářů bývalého evangelického německého sboru Hermanna Klebka a Theo Turka a také o hrob Marie Rafajové, bývalé členky našeho sboru. Všichni jsou pochováni na Ústředním hřbitově. U hrobu Marie Rafajové, nositelky titulu Spravedlivý mezi národy, se 6. března konalo setkání k uctění památky Brňanů, kterým bylo uděleno toto ocenění.

V sobotu 9. března proběhla na Zelené faře seniorátní konference na téma „Jak vidět a jak tvořit budoucnost církve“. Přednášel Adam Gajdoš, sociolog a presbyter ze sboru Brno II.

Na neděli 17. března bylo svoláno sborové shromáždění. Na programu bylo hodnocení života a hospodaření sboru za rok 2023 a plánování výdajů v roce 2024. Vzhledem k očekávané velké opravě farní budovy v prostorách EA v roce 2025 nebyly na rok 2024 naplánovány větší stavební akce.

V postním období byl na našem youtube kanálu nabídnut cyklus šesti speciálních biblických hodin s doc. Janem Roskovcem z ETF UK o historickém Ježíši, aktivním spoluúčastníkem tvorby těchto setkání byl bratr farář Ondřej Macek.

22.–23. března se ve sborových prostorách na Opletalově ulici uskutečnil kurz šití biblických postaviček. Zdařilé výsledky snažení účastníků kurzu budou sloužit pro sborovou práci, pro katechezi s dětmi i dospělými.

V úterý 16. dubna na Opletalově ulici v sále Václava Pokorného přednášel Prof. Jaroslav Vokoun o ekumenickém rozměru Augsburského vyznání víry.

Na 15. května jsme byli pozváni na setkání s klienty Chráněného bydlení Ovečka (Diakonie ČCE), k rozhovorům při grilování na zahradě sídla Diakonie ČCE – Hrnčířské 27, k seznámení se a poznání trochu blíže těchto lidí s pohnutými životy.

Na neděli 1. května zorganizovali učitelé nedělní školy výlet z Bílovic nad Svítavou k rozhledně Liduška.

V pátek 7. června se sbor zúčastnil Noci kostelů. Pro návštěvníky byl připraven program v Červeném kostele.

Školní rok jsme uzavřeli 23. června jedněmi bohoslužbami v Betlémském kostele a po nich společně strávenými chvílemi při opékání, grilování, občerstvováním se kávou a čajem a hlavně vzájemnými rozhovory na farské zahradě. Po bohoslužbách byl taky představen návrh na úpravu Betlémského kostela, ke kterému proběhla mezi účastníky živá diskuse.

Každé úterý v červenci se konaly nové formy setkávání nazvané Malý Práter. V podvečer se scházeli na zahradě u Betlémského kostela zájemci o společné rozhovory a diskuse při otevřeném posezení. Na závěr těchto setkání 31. července byl zorganizován tzv. 0. ročník hudebního festivalu Malý Práter. V Betlémském kostele zahrála jazzová kapela Lilimat.

Od roku 2025 bude v prostorách farní budovy na Opletalově ulici umístěno nově zřízené Evangelické gymnázium. Příběh EGY byl otevřen bohoslužbami 2. září 2024 v Červeném kostele. Následovalo setkání ve sborových prostorách na Opletalově ulici, na kterém zazněly projevy zástupců EGY a hostů a poté proběhly neformální rozhovory.

V neděli 15. září po bohoslužbách jsme byli, tak jako vloni, pozváni na neformální setkání se sestrami a bratry z Brna II. Příjemně strávené chvíle při rozhovorech a občerstvení nezkazilo ani nepříznivé počasí, kvůli kterému se setkání přesunulo ze zahrady Blahoslavova domu do Losova sálu.

Stejně jako na jaře, se od 14. října konaly večerní bohoslužby YESle v Betlémském kostele. Pořádal je Seniorátní odbor mládeže.

Mnozí členové našeho sboru se v neděli 13. října zúčastnili ve sboru ČCE v Brně II oslav 100 let od postavení Blahoslavova domu. Před 100 lety jsme byli ještě součástí společného brněnského evangelického sboru, k administrativnímu rozdělení na sbory Brno I a Brno II došlo až 1. 11. 1951. Při dopoledních bohoslužbách kázal senior Jan Keřkovský.

V neděli 3. listopadu jsme společně se skauty ze 70. oddílu slavili Díkůvzdání za úrodu. Po bohoslužbách v Červeném kostele se uskutečnil tradiční benefiční Jarmark. Výtěžek byl předán do Chráněného bydlení Ovečka Diakonie ČCE v Brně a bude využitý na vybavení kuchyně pro klienty.

V Rychmanově se bohoslužby s poděkováním za úrodu konaly v neděli 10. listopadu. Po bohoslužbách zůstali účastníci při rozhovorech. Byla přichystána výstava Petry Konvicové a výstava výšivek Markéty Hamplové. Pro děti byla nachystána výtvarná dílna.

V neděli 24. listopadu označené jako „neděle věčnosti“ jsme si při bohoslužbách připomenuli členy našeho sboru, kteří zemřeli během uplynulého církevního roku. Vzpomínka na zemřelé je v tento den praktikována v evangelických církvích po celém světě.

Čtvrtou adventní neděli, 22. prosince, jsme slavili v Betlémském kostele uprostřed dětí a mládeže, kteří, jak už je po léta zvykem, pod vedením učitelů nedělní školy připravili a předvedli v rámci bohoslužeb biblická pásma.

Poslední bohoslužby v roce 2024 v Betlémském kostele proběhly 24. prosince. Z rozhodnutí staršovstva se bohoslužby na Boží hod vánoční (25. 12.) konaly pouze na jednom místě, a to v 10.00 hodin v Červeném kostele. Rozhodnutí bylo vedeno snahou o jednotu, o společné slavení Večeře Páně na jednom místě, obzvláště v jednom společném kruhu kolem stolu Páně. Staršovstvo tuto změnu vyhodnotí a pro příští rok znovu zváží.

K významnému výročí 100 let postavení Blahoslavova domu můžeme přidat i uplynutí 95 let od příchodu faráře Viktora Hájka do Brněnského sboru. Tato událost byla připomenuta při sborových ohlášeních koncem srpna. Viktor Hájek zahájil svou práci v Brně 1. září 1929, v tentýž den se s aktivní službou ve sboru rozloučil farář Václav Pokorný. Viktor Hájek byl duchovní obdarovaný velkou pílí, pracovitostí a teologickým nadáním. Pro nás byl v pořadí 2. farářem Brněnského sboru, který vedl téměř 21 let, od roku 1940 byl seniorem brněnského seniorátu, od roku 1949 náměstkem synodního seniora a od roku 1950 byl postaven do čela ČCE jako její synodní senior.

Noc kostelů v Brně

I v roce 2024 jsme se zúčastnili Noci kostelů, která se konala 7. června. Brněnská veřejnost již každoročně při Noci kostelů věnuje Červenému kostele a dění v něm poměrně značnou pozornost. Od 18 do 23 hodin prošlo kostelem kolem 3.000 návštěvníků. V 17:30 byla brněnská Noc kostelů zahájena za přítomnosti zástupců zúčastněných církví. Zahájení tentokrát proběhlo právě v Červeném kostele. Samotný večer v kostele potom začal vernisáží výstavy obrazů a plastik Ing. architekta Aleše Navrátila nazvanou Křížové cesty. Během večera se představili pěvecký sbor Vox Iuvenalis, taneční divadlo Mimi fortunae s pásmem Od srdce a soubor Castello in Aria. Eva Ventrubová vystoupila s vlastním nastudováním hry od Daria Fo Vražďení nevinátek, zazněly varhanní skladby a taky bylo možno vyslechnout a zhlédnout prezentaci k pozadí založení evangelického sboru v Brně a postavení Červeného kostela. Pro menší děti byla připravena výtvarná dílna,

pro všechny občerstvení před kostelem. Na přípravách, organizaci a zajištění průběhu večera se podílel jako obvykle větší počet členů sboru (kolem 20).

Akce Noc kostelů znamená pro nás dost velkou organizační zátěž. Viditelný zájem ze strany návštěvníků nám dává naději, že vynaložená námaha snad není zbytečná. Je to příležitost setkat se s veřejností v prostředí našeho sboru.

Václav Matoulek

Noc kostelů v Rychmanově

Cože? V Rychmanově? Nemáme toho už s otevřením Červeného i Betlémského kostela dost? Ale tam to nikdy nebylo... No právě. Takže je to dobrá příležitost náš kostel a opravené harmonium ukázat široké veřejnosti. (Hlavní podnět přišel od katolíků z Újezdu, kteří stáli o to, aby se otevřely všechny místní sakrální stavby.)

Asi 2 až 3 měsíce předem se rozběhlo konkrétnější plánování celé akce. Markéta Hamplová nachystala výstavu a povídání o antependiích (liturgických látkových výšivkách na stůl Páně a kazatelnu). Jan Sypták zajistil varhaníky. Domluvilo se, kdo bude mít pořadatelskou a uváděcí službu. Iva Tůmová a Ondřej Macek vytvořili krásnou informační ceduli o historii kostela, spolu s Amosem a Eliášem ji umístili na fasádu a pověsili banner.

A pak už přišel den D – pátek 7. června. Markéta kostel krásně vyzdobila a nachystala výstavu svých antependií i se stručným popisem toho, co mají vyjadřovat a jak ji dané liturgické období oslovuje. V zadní modlitebně měla i malou prodejní výstavku svých dalších výrobků, jejíž výtěžek podpořil Diakonii ČCE. Všem příchozím byla celou dobu k dispozici a vysvětlovala, jak její díla vznikají. Za stůl Páně umístila figuríny s taláry ČCE i Církve československé husitské.

Děti, které kostel navštívily, se mohly zapojit do akce „Najdi své srdce“ – kostelní lavice byly vyzdobeny jimi vytvořenými srdíčky. A taky sbíraly razítka srdíček do poutnického průkazu nebo na ruku.

Od 19.30 čekala návštěvníky půlhodina varhanních skladeb. V podání Jana Syptáka a Zuzany Blažkové se kostel rozezněl díly staršími i současnými, zazněla preludia i variace na evangelické písně. Posluchači se poté shromáždili u harmonia, kde jim Honza poskytl výklad o provedené opravě tohoto nástroje.

Krásného večera využilo k návštěvě kostela asi 180 lidí, místních i přespolních. Celou dobu jim byli k ruce milí pořadatelé pan Lerch a pan Kučera. Všem zúčastněným moc děkujeme. Třeba se příští rok tato akce zopakuje, aby se jindy většinou zavřený kostel otevřel na prohlídku i ke ztišení dalším návštěvníkům.

Blažena Syptáková

Brno a jeho chrámy

Červený kostel byl otevřený od 15. 6. – 15. 9. 2024 vždy od úterý do soboty od 14 do 18 hodin. Celkem byl ČK takto zpřístupněný 66 dnů, průvodcovskou službu a dozor výstavy grafik, obrazů a plastik „Křížové cesty Aleše Navrátila“ zajišťovali Eva Havlíková (14 dnů), Vlastimil Kučera (10 dnů), Marie Matoulková (12 dnů), Václav Matoulek (18 dnů), Alena a Pavel Nagyovi (5 dnů) a Anna Wolfová (7 dnů).

Kostelem prošlo celkem 4100 návštěvníků. Denní průměr byl 63 návštěvníků (v pracovní dny 54, o svátcích a sobotách 90). Návštěvnost: červen 646, prům. 59/den – červenec 1274, prům. 58/den – srpen 1637, prům. 61/den – září 535, prům. 54/den). Tematické akce TIC „Od Červeného kostela k Betlémskému“ (komentovaná prohlídka ČK a BK), která proběhla 9. září od 16:30 hod., se zúčastnilo 19 zájemců.

Do pokladničky se nashromáždilo 10.700 Kč.

TIC Brno poskytl tištěné materiály s přehledem brněnských kostelů ve čtyřech jazycích, k dispozici byly i běžné písemné sborové podklady a informace.

Návštěvníci tvořili standardní statistický vzorek, někteří jenom vstoupili, krátce si kostel prohlédli, popř. pořídili pár fotografií nebo si sedli do lavice ke ztišení, ale mnozí se zajímali o kostel, sbor, výstavu a vedli rozhovory s přítomnou službou, která ve 46 případech poskytla podrobnější výklad o kostele a brněnských evangelicích.

Václav Matoulek

Křesťanská služba

Členové Křesťanské služby se scházeli jednou měsíčně na schůzkách, kde si předávají informace nejen o plánovaných akcích sboru, ale zejména o členech sboru, kteří by uvítali praktickou nebo duchovní pomoc.

Jedná se zejména o ty, kteří se z jakéhokoliv důvodu nemohou účastnit nedělních shromáždění, či jiných sborových akcí a přesto se zajímají o dění ve sboru, nebo by je potěšila návštěva, či alespoň telefonický kontakt. Takto jsme v kontaktu s desítkami sester a bratří, kteří jsou za tuto podporu velmi vděční.

V roce 2024 Křesťanská služba posloužila pomocí se zajištěním pohoštění účastníků sborových akcí, ať už se jednalo pouze o přípravu nápojů, nebo častěji o přípravu slaných či sladkých dobrot ke kávě a čaji. V únoru to bylo setkání kurátorů a místokurátorů, koncem měsíce pak Pubkvíz s výtěžkem pro Chráněné bydlení Ovečka. V březnu se konala s naší pomocí Seniorátní konference a kurz šití biblických postav. V červnu Křesťanská služba zajišťovala občerstvení pro organizátory a pomocníky v rámci Noci kostelů a 2. září při slavnostním otevření Evangelického gymnázia.

V listopadu Křesťanská služba jako již každoročně zorganizovala dobročinný jarmark, díky kterému se podařilo shromáždit pro Chráněné bydlení Ovečka zatím rekordních 39 464 Kč na vybavení kuchyně. Tímto moc děkujeme všem, kteří k této krásné částce přispěli. Do našich řad jsme s radostí přivítali sestru Ester Malachovou, a věříme, že i v tomto novém roce se přidá někdo další. Moc se na nové zájemce o tuto službu těšíme.

Helena Pacasová

Letní středisko biblických kurzů Blažkov

V roce 2024 jsme opět žádali o dotace, které jsme dostali v menší míře, než jsme očekávali. Byly využity na nové molitanové matrace, běžné údržbové aktivity a obnovu náradí a vybavení.

Koncem dubna se uskutečnila pravidelná jarní brigáda, sjelo se nás 19 dospělých a 19 dětí. Noční teploty nebyly příjemné. Z pátku na sobotu zamrzla nedopitá voda ve sklenicích za jídelnou. Upravily se ohrádky u některých horních postelí, aby menší děti nespady; vyměnil se komínek u kotle v umývárce; byl vložen sifon do odpadové roury ve sklepě; zazdila se nová futra ve sklepě a upravily se nové dveře.

Za týden nato byla další brigáda, početnější, sjelo se nás 25 dospělých a 2 menší děti. Začala se dělat nedobytná skříň na náradí do dílny; udělal se podhled na převisech střechy; dodělala se omítka pod korytem; nařezala a naštipala se spousta dřeva na sezonu.

Středisko bylo v jarním období využito 5× – sborem v Hustopečích a v Brně I, nedělní školou s rodiči z Brna II a rozšířenými rodinami Zukalových a A. Michnové. Doba prázdnin začínala již 23. června Baby během pod vedením Mikiho Erdingera. Pak se ve středisku vystřídaly 2 dětské běhy, sbor Klobouky, Brno I a II,

Miroslav, početná rodina Trusinových a mládežnický kurz LESEM. Začátkem září ještě následoval pravidelný pobyt seniorů. Na podzim bylo středisko využito 2×, sborem z Hustopečí a vedoucími běhu dětí.

Na podzim se konaly dvě pravidelné brigády. První z nich s menším počtem, asi 10 účastníků, provedla úklid dílny, přišroubovala nový svěrák na nový pracovní stůl, poklidila naštipané dřevo, police do sklepa a udělala další drobné práce. Na druhou brigádu nás přijela spousta, také s dětmi, a udělaly se nové schody k chatce I, chodníček před kotelnou, opravily se schody u jídelny a na chatce IV. Celodenní déšť nám kazil radost z práce.

Mezi brigádami jsme dostali zásilku nových molitanových matrací. Staré matrace se pokusíme rozdat potřebným nebo ekologicky zlikvidujeme ve spalovně. Shodli jsme se, že na jaře zrušíme oplocenku kolem arboreta za jídelnou, aby bylo snadněji přístupné. Za 10 let stromečky vyrostly natolik, že již nepotřebují ochranu z pletiva. V letošním roce chceme také žádat dotace, pravděpodobně na opravy omítek chatek a další drobnosti.

Chci vás pozvat na pravidelné jarní brigády na úpravu a údržbu střediska. Budou se konat o prodloužených víkendech v květnu. Mnohým pak chci poděkovat za pomoc a přízeň při údržbě střediska, které vyžaduje pravidelnou péči.

Máme radost, že spousta rodin s malými nebo i většími dětmi, mládež, sestry a bratři z našich sborů chtějí společně strávit víkendy nebo týdenní pobyty na Blažkově.

Petr Socha

Evangelické gymnázium

Ulice, ve které je naše Zelená fara, se kdysi jmenovala Studentská, pak také pár let nesla jméno jednoho ze zakladatelů evangelické školy a faráře v Červeném kostele Gustava Trautenbergera, potom Viktora Kaplana a posledních skoro sedmdesát let se jmenuje po studentu Janu Opletalovi.

Dům č. 6 byl postaven v roce 1868 a byla zde otevřena evangelická škola pro tři stovky dětí.

Evangelická škola v Brně vznikla brzy po vydání Tolerančního patentu v roce 1782. Nejdřív první evangelický farář Victor H. Riecke s manželkou učili deset dětí ře-

ditele Köffillerovy továrny Johanna B. Seittera, ke kterým se postupně přidávaly další. Škola začínala v bývalé jízdárně na Calvariengasse (dnešní Husově ulici). Mezi její nejslavnější učitele patřili třeba Christian K. André, ten, na jehož počest byla pojmenovaná odrůda vína, ale také ilustrátor prvních moderních zoologických učebnic Johann G. Lumnitzer, průkopníci fotografie, významní rakouští historici ad.

Škola byla asi dost populární a brzy byla jako příprava na gymnaziální studia vyhledávána i židovskými a římskokatolickými studenty.

Ve své době dost jedinečně poskytovala vyšší vzdělávání i dívkám.

Jejími asi nejslavnějším absolventem byl matematik, logik a filosof Kurt Gödel. Fungovat přestala s koncem 2. světové války a odsunem německého obyvatelstva. (Byť budovu záhy zabralo Vysoké učení technické.)

Na přerušenu tradici v roce 1991 navázala první škola Evangelické akademie, která zde dodnes sídlí a poskytuje vzdělání v sociálních službách.

Československé evangelické provozy do roku 1623 na Moravě asi 34 škol, z nichž nejvýznamnější a nejprestižnější bylo gymnázium v Ivančicích.

Po čtyřech letech a jednom roce zahájilo 2. září 2024 v Červeném kostele při bohoslužbách činnost Evangelické gymnázium, které vzniklo jako další školské zařízení při základní škole Filipka (oficiálně Škola příběhem – církevní základní škola). Zřizovatelem obou škol je Českobratrská církev evangelická. Při zahájení promluvili: synodní kurátor Jiří Schneider, Štěpán Hájek, ministři Mikuláš Bek a Petr Hladík, náměstek Jiří Nantl, starosta Petr Kunc, hejtmán Jan Grolich, koordinátorka škol EA Helena Wernischová a ředitelka Ruth Konvalinková. Bohoslužby vedli Iva Květonová a Ondřej Macek.

Gymnázium klade důraz na čtenářskou a textovou gramotnost, etickou výchovu, výchovu ke společenské a environmentální zodpovědnosti, integrovanou tematickou výuku a jazyky. Je čtyřleté a bude mít vždy jen jednu třídu v ročníku.

Díky dotaci Jihomoravského kraje proběhne na jaře roku 2025 rekonstrukce 1. patra Zelené fary a od září 2025 zde EGY bude sídlit.

Třídí učitelkou prvního ročníku je Vendula Soběslavská z našeho sboru, ve škole působí také Alžběta Macková. Studenti absolvovali mj. exkurzi v Červeném kostele. Ondřej Macek pro ně připravil vánoční bohoslužby.

Partnerský sbor

S basilejskými přáteli jsme se domluvili, že jejich návštěvu Brna přesuneme na rok 2025. Oživením by měl být příslib basilejských, že do Brna přijedou i s některými mládežníky – konfirmandy sboru. Vzájemně se povzbuzujeme písemnými pozdravy a přáními kolem církevních svátků, z Basileje dostáváme pravidelně jejich tištěný dvouměsíční zpravodaj (Info).

Václav Matoulek

Voda s konfirmandy a dorostem

Se skupinou dorostu a konfirmandů, dvěma presbytery, jednou farářkou a se třemi auty jsme 20. června vyrazili sjíždět Sázavu. Z Ledče nad Sázavou do Kácova. Dva dny v kánoích, jedna noc ve stanech nebo v autech v kempu v Horce II. Muselo se hodně pádlovat, koupacích plážiček bylo poskrovnu, ale užili jsme si skákání do vody z lodí, jezy, soutok s ledovou Želivkou, Markovy špagety a fůru smíchu.

Malý Práter

Snad žádný evangelický sbor nemá dva své kostely tak blízko sebe. Těch 520 metrů vzdušnou čarou, které dělí Betlémský a Červený kostel v Brně, ukládá farářům, staršovstvu i členům sboru nelehký úkol, jak s tímto dědictvím smysluplně naložit a jak oba prostory využít. Hlavní činnost sboru se soustředí okolo Červeného kostela a Zelené fary a v Betlémském kostele se v neděli schází menší společenství.

Otevřít areál Betlémského kostela a fary na Pellicově ulici, kde byl samostatný brněnský sbor Václavem Pokorným kdysi založen, byl jeden z cílů pokusného „nultého“ ročníku hudebního festivalu Malý Práter, který Ondřej Macek uspořádal přesně v polovině prázdnin, ve středu 31. srpna 2024. Název festivalu si vypůjčil od výletní restaurace Malý Práter, která stála na místě dnešní fary na svahu Špilberku v době, kdy ulice Pellicova ještě vůbec neexistovala. Původní myšlenka skromného koncertu v Betlémském kostele během příprav nabobtnala do podoby open-air festivalu se dvěma kapelami, okýnkem s občerstvením a návštěvností snad až osmdesáti lidí.

Jako první hrála kapela Lilimat, kterou kolem sebe poskládal zpěvák a trumpetista Nicholas Roy Arthofer, a svými najazzlymi písničkami s Nickovým procítěným zpěvem a výrazným kontrabasem Lucie Flemrové zahalila zahradu ve stínu Betlémského kostela do vábivé atmosféry. Tu pak s nastupujícím šerem rozčísila legendární brněnská kapela bratří Šebestů Zelená pára, která hrála jeden hit za druhým až do „policejní“ 22. hodiny a která také organizátorovi festivalu nezištně pomohla se zajištěním technické stránky festivalu.

Co napsat závěrem? Uprostřed léta a ve středu Brna se v tu středu potkali lidé, společně poseděli, poslechli si dobrou hudbu, občerstvili se, a tím naplnili všechny záměry, které s festivalem jeho organizátor měl. Už se těšíme na příští, první ročník.

Benjamín Skála

Brno I na Blažkově v červnu a v srpnu

Od pátku 24. května do neděle 26. května se členové sboru Brno I vydali na Vysočinu strávit společně svůj volný čas. Navzdory ne příliš optimistické předpovědi počasí jsme naše středisko zaplnili na maximum.

Přijížděli jsme postupně v páteční podvečer. Večeře se odehrála mezi chatkami u ohně z přivezených zásob (někdo špekáček, někdo klobásku, jiný chutný salát). Večer v jídelně proběhlo seznamovací kolo (většinou se užívá termín kolečko, ale při tak velké účasti nelze jinak); tedy kdo jsme, odkud pocházíme, co děláme a s kým jsme či nejsme příbuzní. Poté se diskutovalo u stolů a vína či jiných nápojů na rozličná témata.

Večerní a ranní pobožnosti celého víkendu byly na téma Daniel. Bratr farář Ondřej Macek je pojal netradičním a zároveň velmi poutavým způsobem (i na sociální síti byl již kladně hodnocen). Pobožnosti byly prokládány písněmi ze zpěvníku Svítá, kytarový doprovod obstarali Honza Sypták a Lubor Přikryl.

Vzhledem k vývoji počasí proběhl výlet ze Smrčku do Smrčku (trasa působí nudně, ale zato jsme viděli hrad Pernštejn ze všech stran) již v sobotní dopoledne. Je potřeba pochválit Blaženku Syptákovou za zvolenou trasu, a zvláště pak za zvolený čas. Zpáteční cesta auty probíhala za opravdu vydatného deště. Po báječném obědě nezbývalo než fandit národnímu hokejovému týmu při zápase o postup do finále MS, nebo posedět na terase před jídelnou (občas nám poprchávalo). Později večer došlo na dlouhou diskuzi o hřbitově v Žatčanech a jeho správě.

Na nedělní bohoslužbu jsme zavítali do sboru v Novém Městě na Moravě vedenou emeritním synodním seniorem Danielem Ženatým (základ kázání byl z Izajáše 6, 1–8). Po občerstvení, které bylo přichystáno v zahradě, jsme se vydali na prohlídku nově postaveného domova Diakonie ČCE Pomněnka pro lidi s Alzheimerovou chorobou a dalšími typy demence. Po návratu následoval opět skvělý oběd a poté již ty nezáživné, leč veskrze nutné činnosti jako balení a úklidy všeho druhu.

Pak jen rozloučení a odjezd domů. Snad všichni zúčastnění pocítili skvělou atmosféru naplněnou Boží přítomností a vzájemným porozuměním.

Díky patří bratru faráři Ondřeji Mackovi za duchovní vedení, Marku Balášovi a Bláze Syptákové za organizaci a báječnou stravu. A samozřejmě i všem ostatním, kteří přispěli k opravdu pohodovému víkendu. Tak příští rok opět na Blažkově!

Marie Kunderová

„My tady tak nějak koukáme, co je zapotřebí udělat, a prostě to děláme. Přece to tady nenecháme zchátrat,“ říká, když se doptávám na nesoulad jejích prací s rozvrhem.

„Někdo musí jít po obědě škrábat brambory na večeři,“ hlásí kuchařka do obědvajícího davu. Čekám, že nastane dohadování typu „Já to dělal včera, teď je řada na tobě,“ ale nikdo nic neříká.

Nacpu se famózním borščem a roste ve mně odhodlání. Měla bych se jít podívat na ty brambory, nikdo se přece nepřihlásil. Jdu na zadní dvorek. Vykouknu ze dveří a vidím, že tam už u stolu stojí asi patnáct lidí, škrábou brambory jakoby nic a vesele u toho rozprávějí. To jako stačilo říct a všichni přišli sami od sebe?

Dopoledne a večer pořádá mládež program a divadlo pro nejmenší. Přitom by podle všech pravidel vesmíru měli bydlet na TikToku a při každém rodičovském slovu podpírat strop očima. Zdejší junioři ale berou život do svých rukou a tvoří si vlastní pravidla. Jedou na stejnou dovolenou jako rodiče (what?) a dobrovolně tu připravují akce pro děti i dospělé. Třesu hlavou a začínám mít pocit, že nějak přestávám rozumět světu.

Něco se mi míhá před očima. Aha, to je Esterka, běží s kýblem plným špalků topit do koupelny. Tak a je vymalováno, já do tohohle sboru vstoupit nemůžu, já na to prostě fyzicky nemám. Já tolik práce nezvládnou. Navíc se mi někdy i nechce. Musím říct Ivě, že jsem si to s tím křtem rozmyslela.

„To si nemůžeš brát osobně, Esterka je zdravotní sestra ve výslužbě. Tu tady nestíhá nikdo,“ vysvětluje Honza to, že Ester zvládá objem práce za dvacet čtyři lidí najednou, a ještě má u toho dobrou náladu.

Ne, na táboře se jen nemaká, jak to z mých zápisků vypadá. To jen úžas z toho, jak moc jsou ze sebe ochotni lidé ze sboru nabídnout, do mě vryl tak hlubokou stopu. Taky jsme tam zažili spoustu srandy, duchovních rozhovorů, úžasné muziky, oheň, hvězdnou oblohu a hromadu dalších věcí, které se do tohoto článku nevejdou.

V pátek mi Iva v řece nalila vodu na hlavu a od té doby už nic není jako dřív. Jsem dojatá z té proměny i z toho, že můžu být vedle lidí, kteří mají tolik co dát. Třeba se od nich něco přiučím.

Bohdana Goliašová

Tábor YMCA v Pusté Rybné

Od 27. července do 3. srpna se konal tábor pro děti v Pusté Rybné naposledy v tandemu nosislavský a brněnský sbor. Vedla jej farářka Iva Květonová. Za vedení sboru v Nosislavi se tábora účastnil farář Petr Chlápek. Celý týden se nesl v duchu Abrahama života a jeho příběh si děti mohly zapamatovat krom každodenního vyprávění i díky velkým táborovým hrám, tzv. VTH, které

vedoucí vymýšleli tak, aby souvisely s danou Abrahamovou životní etapou. Po celý týden byl velmi nabitý a pestrý program, který si užívali jak účastníci, tak i vedoucí. Až na pár jízd do novoměstské nemocnice se tábor obešel bez větších úrazů, za což můžeme jen děkovat. Novinkou byl Krasoden, den mimo běžný program, který měl velký úspěch. Byl plný středověkých dělníků a aktivit. Vrcholem byl rytířský turnaj v několika disciplínách, např. jízda na koni s kopím nebo souboj v železných košilích. Všichni si společný čas moc užili a akci hodnotí velmi pozitivně.

Prokop Židek

Oběd se sborem Brno II

Snážíme se posílit a oživit vztahy s lidmi ze sboru v Blahoslavově domě, které bývávaly v dřívějších dobách o něco užší. Taky se pokoušíme se od sebe učit a předávat si zkušenosti z praxe. 15. září jsme se potkali ke společnému obědu. Pro nepřízeň počasí sešlo z grilování na zahradě a přesunuli jsme se do zrekonstruovaného Losova sálu ke švédským stolům. Lidí i jídla bylo dost. I témat k rozhovorům. V prostoru však zatím zůstala viset nezodpovězená otázka: „Proč jsme se vlastně nesešli už ráno při bohoslužbách a slavili jsme je nelogicky každý sbor zvlášť?“ Co třeba už příští rok?

Strategický plán

V roce 2024 jsme v rámci rozvojového plánu dokončili plánované diskuze, kterými jsme při sborovém rozhovoru zamířili do oblasti misie, diakonie a světa okolo církve. Také jsme se vydali prvními nesmělymi krůčky k naplňování několika bodů, které vzešly z proběhlých diskuzí. Velký počin byly plány na úpravu kostela na Pellicově ulici, o tom se však píše jinde. Připravujeme vstup sboru do prostoru sociálních sítí, kde bychom potřebovali pomoc zkušených uživatelů. Cíleně více spolupracujeme s brněnskou Diakonií. Taky jsme připravovali přehled budoucích oprav našich staveb a představu financí potřebných pro opravy, provoz sboru a jeho další rozvoj. V roce 2025 nás toho čeká ještě víc. Chceš se taky podílet?

Marek Baláš

Veřejná prezentace

Setkání, list sborů ČCE v Brně I a Brně II, vychází čtyřikrát během církevního roku (před Vánoci, Velikonoci, kolem Letnic a po prázdninách). Jeho cílem je co nejobsáhleji informovat o tom, co se v těchto společenstvích stalo, děje a bude konat. V kostelích je k dispozici zdarma v tištěné podobě a zároveň ke stažení na sborových stránkách. Redakci nyní vede Lenka Dobrovolná. Jsou vítány příspěvky do časopisu i finanční na jeho chod. Tisk šel v posledních letech hodně nahoru. Jedno číslo dnes vychází zhruba na 70 Kč.

Před Vánoce vyšel Vánoční list s dalším dílem k vystříhnutí do papírového betléma.

Na kostel v Rychmanově jsme umístili novou informační tabuli o historii tamějších evangeliků, stavbě kostela a současném životě. Ve vstupní hale Zelené fary přibyla informační tabule o budově bývalé evangelické školy a o jejích proměnách v čase až do dnešních dnů. Na plot před Betlémským kostelem byly vyvěšeny čtyři panely o historii českých evangeliků v Brně, Betlémském kostele a životě v něm a kolem něho.

Spolupráce

Náš sbor dlouhodobě spolupracuje s brněnským střediskem Diakonie ČCE, kde kazatelé vedou duchovní setkávání v Chráněném bydlení Ovečka.

V našich prostorech se schází skauti (70. oddíl), se kterými se snažíme potkávat při společných bohoslužbách či pobožnostech na výpravách a táborech.

Spolupracujeme také s YMCA v rámci klubu Červenka a s Filipkou, Školou příběhem – církevní základní škola a gymnázium.

Podíl sboru na životě církve a seniorátu

Sbor nežije sám pro sebe, ale je součástí Českobratrské církve evangelické, na jejímž životě se podílí. Poslanci konventu byli Petr Zukal, Ondřej Macek, Marek Baláš a Jiří Popelář. Ondřej Macek je jeho předsedou. V seniorátním výboru zasedají Iva Květonová a Mirka Priknerová. V seniorátním Poradním odboru stavebním pracuje Jan Patočka. V dozorčí radě střediska Diakonie ČCE v Brně zasedali (i jako zástupci sboru) Jakub Ventruba, Mirka Priknerová, kterou v prvních měsících roku vystřídala Milena Čvandová. V radě školské právnické osoby ZŠ Filipka působí Ondřej Macek, Alžběta Macková a Vendula Soběslavská tam pracují. Iva Květonová, Samuel Popelář, Ema Přikrylová pracovali v Seniorátním odboru pro práci s mládeží a Matěj Přikryl byl do října jeho předseda. Od října v něm nově pracuje Amos Macek. Martin Grombiřík, Petr Loukota a Olga Tydlitátová slouží jako výpomocní kazatelé. Martin Grombiřík je farářem ECAV v Brně. Kristina Hellerová je členkou Poradního odboru pro práci s dětmi Brněnského seniorátu. Iva Květonová je součástí vedení tábora YMCA na Blažkově. Ondřej Macek byl do konce roku předsedou Komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů při Synodní radě a Iva Květonová je členkou Komise pro vikariát a jáhenskou praxi a vede katechetický seminář.

Hospodaření

Jsem ráda, že o sborových financích mohu opět napsat, že jsou v dobrém stavu. Velký dík za to patří obětavosti členů sboru i nečlenů. Naše příjmy v položkách sbírky, salár i dary se oproti předchozímu roku zvýšily o více než 400 tis. Kč. Všem dárcům za to moc děkujeme!

Co se týče nájmu, je situace trochu složitější. Z důvodu blížící se přestavby prvního patra jsme ukončili smlouvu s jedním nájemníkem již v roce 2024. Díky velmi obětavé práci Jakuba Marka se podařilo na nájmech v Červeném kostele vybrat podstatně víc, než byl tento výpadek, a tak celková bilance nájmu vykazuje i v minulém roce nárůst.

Součástí sborových příjmů jsou i granty a dotace. V roce 2024 jsme čerpali z Magistrátu města Brna a JMK na hudební nešpory pod názvem Chvalte Hospodina všechny národy; od JMK na Noc kostelů a vybavení střediska Blažkov; od ČCE na volnočasové aktivity a práci s uprchlíky z Ukrajiny, na projekt Zelená fara i pro děti – úprava dětské místnosti pro setkání dětí všech generací, a na knihu Ježíš pro náctileté. ČCE poskytla také finance na dvouletý projekt Kostel jako šance – katechetické materiály pro děti všech věkových kategorií.

Ve sborových výdajích figurují například částky za střešní okna na Opletalově, dokončení dětské místnosti nebo tisk knihy Jan Pokorný. Celkové výdaje byly proti rozpočtu nižší z důvodu přesunutí opravy oken ve 2. patře na Opletalově do příštího roku. V tomto roce jsme splatili dluh u Jeronýmovy jednoty, který jsme si vzali v souvislosti s přestavbou fary na Pellicově.

Mírka Priknerová

Salár

V rádech naší církve se píše: „Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Manželé mohou platit společně. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního příjmu. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.“ (ŘHC čl.7)

Jsmo vděční, že salár v našem sboru v posledních letech znatelně roste. Zatímco v roce 2023 tvořil 17% našich celkových příjmů, v tomto roce to bylo 22%. Tento nárůst vyjadřující zvyšující se obětavost nás těší. Spolu s nájmy je to základní pilíř našeho sborového hospodaření! Věříme, že tento trend bude pokračovat i v dalším roce, protože zisky z nájmu musíme věnovat i do oprav našich budov, a v příštím roce nás v této oblasti čeká výrazný nárůst výdajů.

rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
výše saláru (Kč)	798 208	957 534	1 076 642	1 141 234	1 236 327	1 344 791	1 586 418

Nejnižší salár v našem sboru byl v roce 2024 a to 100,- Kč, nejvyšší 63.600,- Kč, průměrně byl ve výši 8 tisíc Kč. Salár v loňském roce zaplatilo 188 lidí, přibližně 32 lidí uhradilo polovinu celého našeho saláru, což stojí za zamyšlení!

V roce 2030 skončí státní podpora církví v ČR a budeme muset stejně jako všechny ostatní sbory ČCE svůj provoz včetně našich zaměstnanců (především farářů a pastoračního pracovníka) financovat výhradně z vlastních zdrojů, což bude vyžadovat větší obětavost od nás všech.

Správa sborových budov

Činnost stavební komise, kterou tvoří asi pět členů, se omezila na řešení havarijních oprav, ale i tak toho bylo dost. Ve dvou etapách se vyměnilo 11 střešních oken v internátu EA na Opletalově ulici. Těsně před Vánoce se musela provést oprava zatečení střechou Betlémského kostela.

Domluvy na opravu zatékání střechou Červeného kostela s firmou, která pro nás výškové opravy standardně dělala, skončily sjednáním několika termínů na opravu a nakonec vyústily v ukončení spolupráce s touto firmou. Nový dodavatel začal opravu provádět v lednu 2025.

V září 2024 byla provedena výměna rozpadajícího se schodu u bočního vchodu do Betlémského kostela.

Probíhají přípravy na opravy sociálních zařízení ve 3.NP (VOŠ) a 4.NP (internát EA). Je dokončena prováděcí projektová dokumentace, ze tří firem, které projeví zájem, byla na základě nabídek vybrána firma vítězná, se kterou se připravuje k podpisu smlouva o dílo. S ohledem na provoz školy je realizace naplánovaná na květen – srpen 2025.

Souběžně probíhají úpravy prostor ve 2.NP pro nově vzniklé Evangelické gymnázium. Hotovo by mělo být rovněž 1. 9. 2025 – na začátek školního roku. Tato akce bude finančně nezávislá na našem sboru, pro nás to bude představovat „pouze“ zvýšené nároky na koordinaci dílčích profesí v jednotlivých patrech.

Nově se objevuje problém s hřbitovem v Žatčanech, který je v katastru nemovitostí veden jako pohřebiště patřící našemu sboru. Provoz hřbitova má svá pravidla, která nedodržíme. Hřbitov je udržovaný, starají se o něj dvě rodiny, které nemají komu tuto péči předat. Jedna ze čtyř lehce praskajících zdí začíná ohrožovat jeden z celkového počtu asi 30 hrobů.

Petr Zukal

Správa sboru

Staršovstvo

Stále hodně úsilí se věnuje plnění strategického plánu sboru. Jedním z jeho bodů jsou úpravy interiéru Betlémského kostela, který je místem vzniku našeho sboru. V zásadě ho užíváme pro ranní nedělní bohoslužby a přibližně na tři shromáždění celého sboru (konec školního roku, dětská vánoční slavnost, Štědrý den). Konají se v něm také jednou měsíčně mládežnické bohoslužby YESle, které organizuje SOM a výjimečně nějaký koncert.

Od roku 2021 se v Betlémském kostele schází sbor Církve bratrské Královopolské. Za to jsme vděční, protože stavba tak více slouží svému účelu. Zároveň nám CB částečně pomáhá s provozem kostela. Sbor Církve bratrské nás pobídl k úvahám o drobných změnách v interiéru, na kterých by se jejich sbor významně finančně podílel, a které by napomohly lepšímu, zejména bohoslužebnému využití. Architektonicky naše nápady zpracovala Marie Weiss. Hlavními body úprav byl koutek pro děti v zadní části kostela, úprava vstupního prostoru (předsině) a především zvětšení pódia na úkor několika předních lavic, které by byly odstraněny. Vznikl by tak důstojný prostor před stolem Páně pro komfortní vysluhování VP a pro konání svateb a pohřbů. Zvětšení vyvýšeného pódia pak ocení jak CB pro hudební skupinu doprovázející jejich bohoslužby, tak náš sbor při konání dětské slavnosti nebo při jiném kulturním využití.

Návrhy byly předloženy k diskusi 23. června 2024 po bohoslužbách na závěr školního roku. Odkryly velmi různorodé pohledy nejen na samotné úpravy Betlémského kostela, ale i na život sboru, bohoslužby, péči o sborové budovy a na jejich využívání. Reakcemi na úpravy interiéru BK jsme se (jako staršovstvo) zabývali po celý podzim. V lednu 2025 proběhl proto k zamýšleným změnám sborový rozhovor, jehož závěrem bylo pokračovat v záměru provést úpravy BK. Diskuze nad konkrétními úpravami i jejich načasováním pokračují i v roce 2025.

Už to nebude tak jednoduché, protože Národní památkový úřad rozběhl před prázdninami 2024 proces, na jehož konci bude v roce 2025 kostel zapsán do Ústředního seznamu kulturních památek, odkud administrativní chybou v r. 1988 zmizel. Jakékoliv změny v Betlémském kostele, včetně těch obsažených v architektonické studii, bude možné provést už jen v součinnosti s památkáři a s jejich souhlasem.

Diskutovali jsme také o vysluhování VP dětem se závěrem ponechat zavedený stav. Pro konvent jsme odsouhlasili změnu statutu Jeronýmovy jednoty. Probírali jsme soužití s LGBTQ+ lidmi v církvi a uzavírání partnerství osob stejného pohlaví formou církevního sňatku.

Zaměstnanci

Službu pastoračního pracovníka na plný úvazek zastával Jakub Marek, který taky zajišťoval chod farní kanceláře. Vedení účetnictví je zadáno účetní firmě. Kostelnické práce a přípravu k bohoslužbám v Červeném kostele vykonávala sestra Eva Havlíková. Úklid Betlémského kostela a sborových místností byl zajištěn kratšími pracovními úvazky, úklid Červeného kostela je zadán úklidové firmě. Menším pracovním úvazkem byly vykonávány drobné správcovské činnosti v areálu na Pellicově ulici a ve sborovém domě na Opletalově ulici spolu s drobnými kostelnickými pracemi v Betlémském kostele.

Pastorační IT bratr z kanceláře

Po druhém roce mého kancelářského působení cítím, že většinou už trochu vím, jak to tu chodí, ale občas se najdou věci, které mne ještě překvapí. Během tohoto roku se nám ve spolupráci se zbytkem osazenstva kanceláře a dalšími sestrami a bratřími podařilo pokročit v některých věcech (například jsme začali používat nový systém na evidenci sborové kartotéky) a provedli jsme spoustu drobných vylepšení (i takové drobnosti jako odemykání a zamykání hlavních dveří fary z mobilu usnadní situaci), někdy i úplně nečekaných (nikdy předtím mě nenapadlo, že to kulaté nad východem z lodě Červeného kostela je ve skutečnosti světlo, ve kterém stačí vyměnit žárovky, a není potřeba chodit kostelem večer po tmě).

Budovy, které mám na starosti, umí také připravit nečekaná překvapení, je poznat, že jedna je starší než druhá (konkrétně kostel než fara, ale to na množství závad kupodivu nemá vliv). Letní deště překvapily svou invencí při objevování dalších a dalších míst, kudy proniknout dovnitř, v zimě naopak voda v topení (poměrně úspěšně) hledá, jak by obešla fyzikální zákony a nedotekla tam, kam má (o sociálních zařízeních se raději nebudu rozepisovat, to jsou místa, kde fyzikální zákony neplatí vůbec, a kde se může kdykoli stát cokoli). Těším se na rekonstrukci

vodovodních rozvodů a odpadů v části budovy – nebude to sice jednoduché, ale je to velice potřebné. A na hluk staveniště jsem si stejně už zvykl.

Rok byl poměrně zdařilý v oblasti koncertů v Červeném (a ve dvou případech i Betlémském) kostele – celkem jich bylo 72 a na nájemném nám přinesly kolem 340 tisíc korun. To už je třeba i na takového pastoračního pracovníka :). Náročný byl akorát prosinec, kdy v první části byl skoro každý den nějaký ten koncert, a ve druhé pak skoro každý den nějaká ta bohoslužba. A do toho nějaké ty Vánoce.

Někdy trochu cítím, že jsem pozadu, obzvlášť tehdy, kdy k „pravidelným“ činnostem přibudou nějaké nepravidelné a nečekané, což se děje poměrně pravidelně. V takových chvílích se těším na letní prázdniny, kdy bývá větší klid. Ještě tady nejsem v tom cílovém stavu, o kterém jsem psal loni – sice přijímám v kanceláři návštěvy, vařím jim kafe a povídám si s nimi, ale pořád ještě u toho musím myslet na to, že abych stihl všechny ty provozní záležitosti, budu tady zase do večera. Ale práce ve sborové kanceláři mne pořád baví, a na to kafe se stavte!

Farář

Chytré mobily hodně zjednodušily fotografické dokumentování toho, čeho jsme svědky. Přirozeně fotíme to, co se nám líbí, z čeho máme radost. Nahrál jsem do naší farní elektronické složky loni přes tisíc souborů. Jsou na nich lidé na výstavách v Červeném kostele, na faře, v Rychmanově i na hudebních nešporech; maminky a děti v klubu; dorost hrající hry; konfirmandi na svých výjezdech, při normálních setkáních, při sběru hroznů i při pečení perníků; Iva v brněnské katedrále; kavárnička; klienti Ovečky; děti při vánoční hře; staršovstvo na soustředění; jamující účastníci Čtvrtku!; malý Vincent v helmě s prababičkou; Markétiny paramenty pro kostel; jarní i letní pobyty na Blažkově; Malý Práter... Uvědomuji si při jejich prohlížení, jak bohatý život má náš sbor, kolik lidí ho tvoří, že má přesah do Diakonie i do evangelického školství, a také to v jak luxusních podmínkách můžeme žít naši víru. A hlavně to, co všechno mi Pán Bůh i skrze naše společenství v Brně I dává a dal.

Samozřejmě leccos jsem nefotil. Leccos na fotkách dokáže zachytit obtížně i náš geniální sborový fotograf Petr Lindner (třeba víru a její vyznávání). Leccos nám přijde běžné (třeba bohoslužby) a při tom je to to nejzákladnější. Leckdy to je také běžný rutinní stereotyp. Občas unavený. Byly i chvíle nedorozumění, obav, napětí, které se člověku dokumentovat nechce a přece jsem jich plný (třeba situace kolem úprav Betlémského kostela). A také chvíle hodně těžké (třeba při pohřbech).

Jsou dny, kdy si říkám, že jsem si tím, že jsem začal farářovat v Brně I, ukouzl větší sousto, než jsem schopen zpracovat. A také dny, kdy si moc užívám jednotlivých sborových setkání a pestrých lidí, které při nich i mimo ně potkávám. Ty druhé přavažují.

Farářka

Bylo dost věcí, které pohládily. Konfirmand, který to má se vztahem ke konfirmaci složitě, a najednou řekne, že se mu setkání líbilo a byl tam rád. Dítě, které si nejdřív není jisté, jestli zvládne přespávání na faře s dětmi, které moc nezná, ale pak ho farář namotivuje, a ono si po příjezdu z kostela sbalí batoh a celý týden se nemůže dočkat pátku. Upřímná radost při návštěvě v domácnosti nebo v domově seniorů. Večerní rozhovory o strachu a stesku na táboře, po kterých dostanete obrázek jako poděkování za podporu.

Kázání, které promluví. Modlitba, která oslovila. Sdílení víry. U skleničky, anebo bez. Žádosti o vstup do sboru. Vděční svatebčané, až si člověk zase znovu řekne, že ty svatby pro lidi odjinud mají smysl. Kluk, který se jinde cítí ostrčený, rád chodí na faru, protože tam se cítí přijímaný. Úleva lidí, protože s nimi stojíte u hrobu a nejsou na tyhle těžké okamžiky sami. Zbourané předsudky vůči církvi. Překvapení z toho, jak se člen sboru o jiného krásně a se samozřejmostí stará. Člověk prožívající ve sboru líbánky a konečně má pocit, že tam patří. Vánoční cukroví a hruškový kompot. Čokoláda na stole. Přinesené jídlo, protože si ho člověk nestíhá opatřit. Společné vymýšlení programů. Dcera, která doprovodí na Štědrý den na bohoslužbu, aby nenechala mámu jet samotnou. Zprávy pro radost. Technické vychytávky v kanceláři (díky nim jsem třeba dostala seniora, když jsem za zlomek vteřiny odblokovala vstupní dveře od svého pracovního stolu v Nosislavi).

Byly i takové záležitosti, které ležely v hlavě. Unavení lidé, kteří potřebují ve sboru hlavně dočerpat. Nelad kolem úprav v Betlémském kostele. Starosti v Rychmanově. Trápení se nad vlastními chybami a různými nedorozuměními. Snažila jsem se to „vychodit“. Aplikace v mobilu mi spočítala víc pohybu než loni. Ne že by bylo víc starostí, spíš jsem nebyla tak lenivá a taky jsem měla díky tříměsíčnímu studijnímu volnu víc času. Díky vám všem, kteří jste během téhle doby dělali věci navíc. Díky kolegovi faráři, Ondřejovi, že to zvládl.

Jak se ohlžím, vidím, že ten rok byl hodně plný a pestrý. Díky za hezký život a za sbor, kde je tolik zajímavých lidí a tolik se tam toho děje.

Závěrem

Poděkování

Děkujeme za pravidelné i nepravidelné služby ve sboru.

Děkujeme všem, kteří sboru pomáhají žít (svými silami, modlitbami, radami, nápady, finančními příspěvky).

Děkujeme Pánu Bohu!

Výroční zprávu FS ČCE v Brně I za rok 2024 sestavilo,
26. února 2025 schválilo a podává staršovstvo sboru.

U příspěvků od farářů sboru Ondřeje Macka a Ivy Květonové
jména neuvádíme.

Obrázky jsou od Sárý Konvalinkové, Vlasty Mlejnkové, Ivy Tůmové.
Fotky od Petra Lindnera, Ondřeje Macka, Ivy Květonové.

**Brno
2025**